

Sygn. akt I CZ 74/21

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Grela (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Tomasz Szanciło

SSN Kamil Zaradkiewicz

w sprawie z powództwa M. N.

przeciwko G. N.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 15 grudnia 2021 r.,

zażalenia pozwanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w R.

z dnia 14 czerwca 2021 r., sygn. akt V WSC [...] /21, V Ca [...] /20, V Cz [...] /20,

**uchyla zaskarżone postanowienie, pozostawiając
rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego
w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 25 lutego 2021 r. Sąd Okręgowy w R., w sprawie z powództwa M. N. przeciwko G. N. o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym, zmienił wyrok Sądu Rejonowego w R. z 24 stycznia 2020 r. w ten sposób, że uzgodnił stan prawny nieruchomości ujawnionej

w księdze wieczystej Nr (...), prowadzonej przez Sąd Rejonowy VII Wydział Ksiąg Wieczystych w R. dla lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość położonego

w R. przy ul. B. (aktualnie L. O.) o powierzchni 44,66 m², z rzeczywistym stanem prawnym przez wpisanie w dziale II M. N. i G. N. po ½ części każde z nich w miejsce wpisu C. N..

W dniu 31 maja 2021 r. pozwany wniósł skargę kasacyjną od powyższego rozstrzygnięcia Sądu Okręgowego.

Postanowieniem z 14 czerwca 2021 r. Sąd Okręgowy w R. odrzucił skargę kasacyjną pozwanego.

Powyższe orzeczenie zaskarżył zażaleniem pozwany, zarzucając naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść postanowienia, polegające na niewłaściwym zastosowaniu art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 130 § 1 k.p.c. i przedwczesnym odrzuceniu skargi kasacyjnej jako nieopłaconej, pomimo że pełnomocnik skarżącego nie został wezwany do uiszczenia opłaty, podczas gdy negatywne skutki dla strony wynikać mogą dopiero z niepodporządkowania się podjętej przez sąd procedurze sanacyjnej.

We wnioskach pozwany domagał się uchylecia zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 3 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jednolity Dz. U. z 2021 r., poz. 2257 ze zm.) opłacie podlega w szczególności skarga kasacyjna.

W myśl art. 130 § 1 k.p.c. jeżeli pismo procesowe nie może otrzymać prawidłowego biegu wskutek niezachowania warunków formalnych lub jeżeli od pisma nie uiszczono należnej opłaty, przewodniczący wzywa stronę, pod rygorem zwrócenia pisma, do poprawienia, uzupełnienia lub opłacenia go w terminie

tygodniowym.

Bezspornym winno być, że skarga kasacyjna nieopłacona podlega procedurze naprawczej. W każdym przypadku, w którym wniesiona skarga kasacyjna jest nieopłacona, musi zostać wdrożona procedura naprawcza. Przez skargę nieopłaconą, o której mowa w art. 398⁶ § 2 k.p.c., należy więc rozumieć wyłącznie taką skargę, która nie została opłacona mimo wezwania sądu do jej opłacenia, oraz taką, która wprawdzie została opłacona, ale po upływie terminu określonego w tym wezwaniu. Skarga kasacyjna opłacona wprawdzie po upływie terminu do jej wniesienia, ale przed uruchomieniem przez sąd procedury naprawczej, o której mowa w art. 130 § 1 k.p.c., nie jest natomiast skargą nieopłaconą w takim znaczeniu, w związku z czym nie może być odrzucona z powołaniem się na art. 398⁶ § 2 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 8 czerwca 2016 r., I UZ 53/15, LEX nr 2089844). „Nieopłacona skarga kasacyjna złożona przez adwokata lub radcę prawnego [...] podlega odrzuceniu w razie niewykonania zarządzenia wzywającego do opłacenia skargi (art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 130 § 1 k.p.c.)” – por. postanowienie Sądu Najwyższego z 24 kwietnia 2015 r., II CZ 15/15, LEX nr 1747349).

W rezultacie, bez względu na oświadczenia pełnomocnika co do opłacenia skargi kasacyjnej, obowiązkiem Sądu jest wdrożenie procedury naprawczej. Dopiero niewykonanie wezwania do uiszczenia należnej opłaty, stwarza podstawę do odrzucenia skargi kasacyjnej na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 1 i § 3 k.p.c.